

ἀπ' Ἀθήνας εἰς Ἀγρίνι
Θεόδωρος μὲ τετρακόσκα.

Φ. —

Χαίρω χαίρω καὶ γι' αὐτόν,
ἀθλητὴν τῶν ἀθλητῶν.
Χαίρω καὶ γιὰ τοὺς λοιπούς,
πούχουν δράσας σκοπούς,
Κόντλης καὶ Σμπούλους,
καὶ τοὺς ἄλλους τοὺς Συμβούλους.

Καὶ τοὺς πρέπουσι οὐκ ἐλίγους
τῆς κλεινῆς Αἰγύπτου μίγους,
μὲ τῆς ἄλλαις τῆς Ἰδικαῖς μας νὰ κολλοῦν ὅτῃ μύτη των,
καὶ γιὰ τούταις συζητῶντας νὰ πηγαῖναι σπῆτι των.

Π. —

Μὰ καὶ σύ, βρὲ μιουγοῦσθη,
ποῦ τὸ στόμα σου τὸ λάλον
κάθε τόσο κόβει ράφει
γιὰ τὸν ἓνα καὶ τὸν ἄλλον,
δεῖξου δυνατὸ λεμποῦτι...
νὰ καὶ ἱκεῖνη, νὰ καὶ τούτη.

Νέο ταξίδι τοῦ Κορδοβίνου.

Ἰδοῦ τον ὁ Θεόδωρος, ὁ πρῶτος Στρατηλάτης,
ἢ λυγρὴ κορμοστασιὰ τῆς γηραιᾶς ἱλιτίας.

Νάτος ὁ γέρο-Θεοδωρῆς...
βαρβάτος καρτερεὶ ντουρῆς
ὅτῃ ράχη του νὰ πᾶρη
τὸν γέρο καββαλάρη.

Ἰδοῦ τον ὁ Θεόδωρος, ὁ θαλάσσιος ἀσπράγινης...
καββάλα, λεοντόκαρδε, ὅτῃ Τρίκαρδο παγαίνεις,
καββάλα πᾶς ὅτῃν Κατοχῆ, καββάλα ὅτῃν Κλεισοῦρα,
καββάλα καὶ ὅτῃν Κόπρανα, καββάλα καὶ ὅτῃ Γιοῦρα,
καββάλα τόσα κρύφια τοῦ κράτους φανερῶνεις,
καββαλικεῖς χαίρεισαι, πιζέυεις καμαρόνεις.

Καββαλ' ἀπάνω ὅτῃν ἔντουρη
τοὺς κάμπους τριγυρᾶς,
καὶ ἀπὸ καμαράκι, Θεοδωρῆ,
καμαρωτὸς περῆς.

Καββάλα μὲ τοὺς λόγους σου τὸν κόσμο ξεκουφαίνεις,
καββάλα τὴν πολιτικὴν τοῦ μέλλοντος ὑφαίνεις.

Καββάλα λὶς γιὰ τοὺς Στρατούς, καββάλα γιὰ τοὺς Στέ-
και συμβουλευεῖς ὅλους [λους,
νὰ κατεβάσωμε ταῦτις
καὶ ἀντὶ σπαθὶ πολεμικῆ
τσαπὶ νὰ δράζωμε σκαφτιᾶ
νὰ δώμε κάπως ροιζικῶ.

Καββάλα ρίχνεις πρόχειρον ἵστους νηστικῶς τροφῆν,
καββάλα τρέχει πίσω σου κυριαρχῶς εὐδαίμων,
καὶ στίφουσι διαφνοστήφανα τὴν γρατὰν κορυφῆν,
ὅπου τὴν ἀπεψίλωσε τὸ πῦρ τριῶν πολέμων.

Καββάλα σ' ἐρωτῶ καὶ ἐγὼ γιὰ νὰ μοῦ πῆς, καλέ μου,
πῶς ἔγινε τσαπὶ σκαφτιᾶ τὸ ξίφος τοῦ πολέμου;
καββάλα καὶ ἄλλοι σ' ἐρωτοῦν μὲ μάτια τῆς γαρδιάς,
καὶ προσρῶναι καλλίστομος ὁ κύριος Ἀκρίδας
ἀκρίδοφάγους μαχῆτας πολέμων σοκῶν,
ποῦ τὰς ἀκρίδας ἔφεραν ἐλέγγων ζενικῶν.

Ἀκατάβλητος ἱππεύεις,
διελάνεις παρσάγγας,
καὶ προχέεις θεραπείας
τῆς πατρίδος τὰς ἀνάγκας.

Κι' ὁ ντουρῆς σου σὰν νὰ ξέρη ποῖον σκῆκὸν καββαλάρη
καμαρόνεις κορδομῆνος καὶ μασσᾶ τὸ χαλινάρι,
καὶ τινάξεται καὶ ἀφρίζει
καὶ μ' ἀφροῦς χιλιμνιτρίει
καὶ τὴν Κόπρανα κοπρίει,
καὶ τὴν γῆν καταλιπαίνει τῆς μελλούσης εὐφορίας,
ποῦ τὸ δένδρον θὰ βλαστήσῃ τῆς Θεᾶς Ἐλευθερίας
λιπασμῶν μὲ τὸν πλοῦτον τῆς εἰρηνικῆς κοπρίας.

Ἢ πρωτεύουσα καὶ ἡ πόλις τοῦ γαλάζιου τουρανοῦ
μ' ἓνα κλάμμα περισσὸ
κλαίει τώρα διπλωμάτη λατρυμῶν, τὸν Ὀνού,
ἓναν ἄνθρωπο χρυσό,
καὶ κυτῶντας μὲ τὸν νοῦ τῆς τῆν γλυκεῖα του τῆ μορφή
στελλεὶ δρῶ φιλημάτα τῆς γιὰ τὴν ἀσπρη του κορφή.

Καὶ καμπόσας ποικιλίας, μ' ἄλλους λόγους ἀγγελίας.

Ὁ «Διόνυσος», μὲ σκίψεις καὶ μ' ἐνοῖας νεοτάτας,
δι' ἐλίγους ἀναγκῶστας, ἀπ' ἐλίγους συνεργάτας,
μὲ τὴν γλώσσαν ἐλευθέρων τὸν Ὀκτώβριον θ' ἀρχίσῃ...
ὁ γνωστὸς Μπόμη τὸν βγάξει μὲ τὸν Γιάννη τὸν Καμπύση.

Ἢ «Φιλίππων Κοινωνία», ποῦ μ' ἐνέργειαν θερμῆν
προσπαθεὶ τελειοῦς ἵππους καὶ ἰδοῦ πέρα νὰ μὲς κάμῃ,
μ' ἓνα κήρυγμα τοῦ κόσμου προκαλεὶ τὴν συνδρομῆν,
καὶ ὁ καθένας ἔχει χρεῖος ὅπως ὅπως νὰ συνδράμῃ.

«Σουηδικὴ Γυμναστικὴ», ταλειοτάτη, πλήρης,
μετῆρρας μετὰ σπουδῆς ὁ Πίππας ὁ Σουηθῆς,
ποῦ διευθύνει τὴν λαμπρὰν τῶν Γυμναστῶν Σχολῆν
μὲ συνέσει πολλήν.

«Ἀγῶνεις τοῦ Σουλίου», δρᾶμα σιφανωμῶν
τοῦ Χι Χρηστοβασίλη, καὶ μ' ἐμπνεῖσι γραμμένον.

«Βαπίδες», ἦτοι τόμος τοῦ Νίκου Ζαχαρίου
μὲ ποίησι ρεμβῶδη καὶ πλήρη μυστηρίου.

Ἢ τὸ ραφεῖον τοῦ Μπαλάσκα ποῖος πλοῦτος θεασμῶν
τῆς Ἀγγλίας καὶ Γαλλίας εὐθηνῶν καὶ ὠραιοτάτων,
μὲ τὸν ἓνα καὶ τὸν ἄλλον τῆς κομψότητος ρυθμῶν...
δρόμος Γεωργίου Σταυροῦ, καὶ ἔχει τίσιερ ἀριθμῶν.

Τὸ γραφεῖον τοῦ Ρωμηοῦ μας, παρλαπίπα πατριώτου,
ἀριθμὸς πριμαντριάς, εἰς τὸν δρόμον τοῦ Διδότου.